

Kristinusko ei kaipaa päivittämistä

Luterilaisen kirkon jäsenmäärä Helsingissä on laskenut alle 70 prosenttiin väestöstä. Kolme kymmenestä ihmisestä ei siis enää kuulu luterilaiseen kirkkoon. Joillakin pääkaupunkiseudun alueilla vain puolet kuuluu kirkkoon.

Suomessa toukokuussa vierailut yhdysvaltalainen piispa John Shelby Spong oli hänkin huolissaan siitä, että Euroopan kirkot tyhjenevät. Ratkaisuksi hän tarjoaa kristinuskon päivittämistä siten, että luovutaan kaikista keskeisistä klassisen kristinuskon opeista. Kukaan älykäs ja ajatteleva ihminen kun ei hänen mukaansa voi enää uskoa klassisen kristinuskon oppeihin. Spongilla on useita aatetovereita myös suomalaisen papiston joukossa.

Tunnettu saksalainen teologi Wolfhart Pannenberg on aivan toista mieltä kuin Spong. Pannenberg kirjoittaa: ”Maallistumisen suurin menestys on papiston ja teologiensa laaja henkisen voiman hiipuminen. Heidänhän tulisi julistaa ja tulkita evankeliumia, mutta he pettävät itseään ja luulevat, että saavuttavat tuon tavoitteen mukauttamalla kristillisen uskon ja elämän maallistumisen vaatimuksiin. Olen vakuuttunut siitä, että tilanne vaatisi juuri tuollaisen epäkriittisen mukautumisten

vastakohtaa. Mitä pidemmälle maallistuminen etenee, sitä välttämättömämpää on nähdä kristillinen usko ja elämä maallistuneen kulttuurin selväksi vastakohtaksi. Nyt tarvitaan maallistumisen hengen vastaista voimakasta tunnustautumista uudelleen keskeisiin kristillisiin uskonoppeihin. On hyvin mahdollista, että 2000-luvun alkupuolella vain roomalaiskatolinen ja ortodoksinen kirkko toisaalla ja evankelikaalinen protestanttisuus toisaalla säilyvät elävinä seurakunnallisina yhteisöinä. Niillä, joita ennen kutsuttiin protestanttisiksi valtakirjoiksi, on todellinen vaara kadota olemattomiin. Arvelen, että niin käy, jos ne eivät vastusta maallistuneen kulttuurin yhä etenevää henkeä eivätkä yritä muuttaa sitä.”

Sen sijaan että kristinuskoa päivitetäisiin tulkitsemalla uudelleen keskeisiä uskonkohtia tai luopumalla niistä, ne pitäisi nostaa kunniaan. Kun kirkkoissa tunnustaudutaan rohkeasti Raamatun totuuksiin ja pidetään niitä selkeästi esillä, se houkuttelee ihmisiä uudelleen kirkkoihin.

Tästä on maailmalla selvää näyttöä. Kristillisen uskon puolustamisen historiaa tutkinut katolinen teologi Avery Cardinal Dulles kirjoitti viime vuonna:

”Kaikkialla Amerikassa on nähtävissä (apologeettisen) herätyksen merkkejä. Tätä liikehdintää johtavat evankelikaaliset protestantit: esimerkiksi apologeetat (kristillisen uskon puolustajat) Norman L. Geisler, William Lane Craig ja J. P. Moreland julkaisevat tieteellisiä julkaisuja luonnollisesta teologiasta ja kristillisistä todistuksista. Toisin kuin aikaisempien aikakausien liberaalit protestantit nämä evankelikaalit painottavat oikeaoppisuutta; he pitäytyvät perustaviin kristillisiin oppeihin kuten kolminaisuusoppiin, Jumalan ihmiseksi tuloon, sovitusoppiin ja Jeesuksen ruumiilliseen ylösnousemukseen ilman kompromisseja. Ja heidän metodinsa toimivat. Ne kirkot kasvavat, jotka yhdistävät oikean opin ja voimakkaan apologeettisen työskentelyn. Niiden teologiset oppilaitokset vetävät puoleensa suuret joukot innokkaita opiskelijoita. Samanlainen herätys on meneillään, vaikkakin hitaammin, katolisissa piireissä.”

Kumpi on suomalaisten kristittyjen tie: luovummeko keskeisistä kristinuskon totuuksista vai heräämmekö uudelleen ja palaamme niihin? Suomen teologisessa instituutissa työskentelemme jälkimmäisen eteen.

30.5.2005
Leif Nummela

STI:N UUDEKSI PÄÄSIHTTEERIKSI 2006 KIRKKOHERRA HENRIK PERRET

Suomen teologisen instituutin hallitus on 19.5. pidetyssä kokouksessa yksimielisesti päättänyt kutsua STI:n uudeksi pääsihteeriksi 1.1.2006 alkaen Henrik Perret'n. Henrik Perret on toiminut Markuksen seurakunnan kirkkoherrana vuodesta 1980 lähtien ja ollut kirkolliskokousedustajana vuodesta 1983.